

גליון תשצ"ב (שנה י"ז)

חג הפורים תש"פ

ומסיק: דנראה דכל זה כשהגיע לו המשלוח מנות כשהיה שכור בשכרותו של לוט ואין לו שהות עוד ביום לצאת משכרותו, אבל אם יהיה לו עוד שהות ביום לצאת משכרותו א"כ ודאי דיצא דלטעם התרומת הדשן שהתקנה היתה להיות לו ריוח לסעודה הרי אכתי יכול לאכול לאחר שיצא משכרותו, גם כי ודאי פשוט דאפילו הביאו לו לאחר הסעודה וקבל השולח מנות יצא בזה, דמאחר דתקנו תקנו בין יש בין אין לו ובין אכל ובין לא אכל עדיין, וכל שכן לטעם מנות הלוי משום חיבה אף דבעת שכרותו ליכא בזה חיבה לאחר שיצא משכרותו איכא חיבה וממילא יצא לכ"ע ככהאי גוונא.

ומעיר המשנה הלכות: דלפי הטעם מה שכתב זקינו המהר"ל מפראג בפירוש על מגילת אסתר והוא כדי להראות שהוא בשלימות גדול עד שיוכל להשפיע מטובו גם לאחרים כי כאשר האדם הוא שמח הוא יותר בשלמות וכאשר יש לו משתה הוא יותר בשלמות וכאשר יש לו יום טוב הוא יותר בשלימות ולכך הוסיף לומר ומשלוח מנות כי כאשר האדם בשלימות לגמרי הוא ג"כ משפיע לאחרים מטובו ע"ש ולפי טעם זה נראה דהכל תלוי בהמשלח שהוא המשפיע ולפ"ז היה אפשר דיוצא גם בשכור ושוטה דסוף סוף איכא בזה מההשפעה שהוא משפיע ודו"ק וצ"ע דיש לומר דגם מטעם זה צריך להיות להראות לאיש אשר הוא ג"כ מחויב בדבר.

וכותב: דאם השיכור נפל לישן ובנתיים פג שכרותו אף שעדיין ישן מ"מ הו"ל סתם דין של ישן שנראה דיוצא דאף שהוא ישן כשקבלו בשבילו דזכין לאדם שלא בפניו.

האם יש חיוב לשתות יין בפורים עד שירדם?

הנה הרמב"ם כתב פ"ב ממגילה ה"טו כיצד חובת סעודת זו שיאכל בשר וכו' ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרותו.

ובשו"ת להורות נתן: חלק א' סימן ל"ב הקשה על הרמב"ם היכן מצאנו בגמרא שצריך שיירדם בשכרותו.

ומתורץ: דנראה דהרמב"ם ז"ל מפרש הא דאיתא בגמ' מגילה ז' ב' מייחב אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, כלומר שישתכר עד שיירדם ומתוך תרדמתו לא ידע בין ארור המן וכו', ולפ"ז אין חיוב להשתכר עד שלא ידע בין ארור המן וכו' מתוך שכרותו, אלא דסגי שלא ידע מתוך תרדמתו, ושיעור השכרות סגי עד שיירדם.

וכותב דכן משמע ברמ"א: סימן תרצ"ה דכתב דישתכר וישן ומתוך כך לא ידע בין ארור המן וכו', ובאמת זהו שיטת הרמב"ם ז"ל, שוב ראיתי שכבר רמז על זה בדרכי משה שם סק"א דכן משמע במיימוני.

מי ששלח משלוח מנות לשיכור בפורים

האם יצא ידי חובתו כיון שאינו יודע שקיבל?

איתא בגמ' מגילה ז' ע"ב חייב אדם לבסומי בפוריא.

וכן כתב הרמב"ם: פ"ב ממגילה ה"טו וז"ל כיצד חובת סעודה זו שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרותו.

יש לחקור: מי ששלח משלוח מנות לחבירו שכבר השתכר ואינו יודע כלום האם יצא ידי חובתו או דילמא לא יצא ידי חובתו.

הנה בשו"ת משנה הלכות: חלק ד' סימן צ' נשאל אם מקיים מצות משלוח מנות במי ששלח לחבירו וחבירו כבר הגיע לשכרותו של לוט, דאפשר דאף דהמצוה עד דלא ידע, מ"מ כיון דכבר הגיע ללא ידע ולשכרותו של לוט, והרי הוא פטור מכל המצות וגם ממצוה זו שכבר קיים עד דלא ידע, והוי כשולח לעכו"ם או שאר פטורים דלא קיים בזה המצוה, דאטו יש חלוק בין פטור לפטור וכיון שכתב הרמב"ם דמשגגיע לשכרותו של לוט אינו בן חיוב כלל בשום מצות ולא בדבר אחר, והוי דומה קצת להא דאמרו בגמ' ר"ה כ"ט ע"א שלחו ליה לאבוה דשמואל כפאו ואכל מצה יצא, כפאו מאן אלימא כפאו שד, והתניא עתים חלים עתים שוטה כשהוא חלים הרי הוא כפיקח לכל דבריו כשהוא שוטה הרי הוא כשוטה לכל דבריו ועיין רמב"ם פ"ז מה' חור"מ ה"ג וא"כ כיון דכשבא לשכרותו של לוט אינו בן חיוב כלל והוי דומיא דשוטה בזמן ההוא ודינו כשוטה לכל דבריו ואינו יוצא כלל מצות משלוח מנות.

ומסיק: דנראה דמצות משלוח מנות עיקר תלוי במקבל ולא בנותן, שצריך שיהיה מקבל בר חיובא ובשעת חיובא, ואם היה בר חיובא ולא קיבל בשעת חיוב או שקיבל בשעת חיוב ולא היה אז בר חיוב לא קיים המצוה.

וראיה: מבן עיר ששלח מנות לבן כרך והגיע לידו ב"ד אם לא אכלו עד ט"ו יצא בו השולח, ואם אכלו ב"ד לא יצא, דבתר שמחת המקבל אזלינן עיין א"א או"ח סי' תרצ"ד ובספר יד אהרן ועיין דרכי משה יצא השולח והבעה"מ הביאו המג"א או"ח הנ"ל כתב דלא יתן לעניים קודם פורים דלמא אכלה לה קודם פורים, ועיין בהגהת רמ"א סימן תרפ"ט דהשולח מנות לרעהו ואינו רוצה לקבלו יצא בזה ואף שגם בזה תמה הפרי חדש דמנלן, מ"מ לפמ"ש שכתב בשם מנות הלוי דהטעם משום חיבה פשוט דכל ששלח לו והראה לו חיבה כבר יצא ואפילו לטעם התרומת הדשן אולי כיון שהחזיר לו והראה לו שיש לו כל ואינו צריך עוד להרוחה קיים המצוה וא"כ בשכור שהגיע לשכרותו של לוט כיון דלאו בר חיובא הוא כלל א"כ לאו בר קבלה הוא לא קיים המצוה וכן הדין בשוטה כנראה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הרבני הנגיד הנכבד הרה"ג ראובן יואל הרפנס שליט"א סיגעט לזכוי רבבות לרגל חג הפורים יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות ירווה נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

הלימוד בגליון השבוע ברחבי תבל לעילוי נשמת חמותי ע"ה האשה הצדקנית אשר כל ימיה היתה מקשה אחר טהור בחסד וביראת שמים טהורה ובאמונת חכמים מרת פרידא גילה בת הרב יצחק אייזיק הלפרין זצ"ל נפטרה י"ז אדר תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.

מדוע ציוה מרדכי הצדיק לאסתר המלכה שלא תאמר את מולדתה

הרי יכולה רק להרויח?

כתוב במגילת אסתר ב' לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד.

יש להקשות: מדוע ציוה מרדכי הצדיק לאסתר המלכה שלא תאמר את מולדתה הרי יכולה רק להרויח, כך מקשה בילקוט שמעוני כאן, וכן ברש"י וכן בראשון לציון, וכן בספר כד הקמח פורים.

איכא כמה תרוצים:

א. מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד, שהיה בורח מן הגדולה, שהיה המלך אומר לאסתר בת מי את אצל מי גדלת ואעשה אותם גדולים ומלכים ושלטונים, אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה בורח מן הגדולה חיך שאני מגדלך, כך כתב בילקוט שמעוני.

ב. כדי שיאמרו שהיא ממשפחה בזויה וישלחוה שאם ידעו שהיא ממשפחת שאול המלך היו מחזיקים בה, כך כתב רש"י במגילת אסתר.

ג. כאשר ראה שנלקחה אסתר למלכות והנה ידוע הוא שבאותו זמן היו ישראל שבויים וקלי הערך וחש מרדכי לכבוד אסתר שלא תתבזה בעיני אחשוורוש מצד גריעותה להיותה מבני השביה, כך כתב בראש לציון לבעל האור החיים הקדוש ע"ש מה שהאריך.

ד. רצה מרדכי להעלים קורבתו עם אסתר כדי שידע מכל אשר יעשה לה כמו שדרו"ל שלא יעשו לה מכשפות וכדומה, ואם ידעו מולדתה וקרוב אליה האיש מרדכי אז יחדלו מלדבר לפניו דבר הנוגע לאסתר. ובוזה ידויק סמיכות הכתוב שאחר זה אומר ובכל יום ויום כו' דבמה שצוה לה אשר לא תגיד בזה היה יכול לדעת מה יעשה בה כי לא ידעו מה הוא לה כי העבדים אשר הביאו לאסתר מבית אביה להיותם מבקשים כל נערה ומקבצים ומוסרים ביד היגי והיגי לא היה יודע משפחת כל בתולה ובתולה, כך כתב בראש לציון לבעל האור החיים הקדוש ע"ש מה שהאריך.

ה. מה שצוה עליה כן כדי שתשמור תורת הש"י בסתר שלא תאכל נבלות ותשמור השבתות ולא ירגישו המשרתים כי אם היה יודע המלך שמא יכריחנה בכך כי בעל כרחך נתפשה, כך כתב בספר כד הקמח פורים.

ו. מפני שהיתה מכנסת שידה במקומה, ואחשוורוש לא היה מדבר עם אסתר שאינה בת מלכים ולכן היתה יכולה להכניס שידה במקומה, כי הנה אמרו רז"ל שצריך לדבר עם אשתו שמא תתחלף בשידה משמע שאין לה רשות לשנות הקול כאשתו, ולכן בתחילה לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה דכיון דלא ידע שהיא בת מלכים אין מדבר עמה ויכולה להחליף שידה במקומה, ולכן בסוף כשהלכה לבטל גזרת המן היא מוכרחת להגיד שהיא ישראלית מזרע שאול המלך, וכיון שהיתה בת מלכים ידבר עמה ושוב אינה יכולה להכניס שידה שאין לה רשות לשנות הקול ומוכרחת להיות היא עצמה עמו כדי לדבר לו, ולכן אמרה ובכן אבא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי ותהיה אסורה למרדכי, כך מביא החיד"א בספרו חומת אגן אסתר פרק ב' בשם הרב זרע ברוך ח"ג דף י"ב.

ז. כי אם היתה מגדת עמה ומולדתה היה מרדכי חושש כי שיהיו יראים האומות שהמלכה תגדל מולדתה על כל השרים ותשפיל אחרים או באולי יהיו יראים כיון שהמלכה מן היהודים תהיה המלכה שונאה את אשר אינה מן אומתה ותהיה מסיתה את המלך עליהם ובודאי הם חפצים יותר לעשות מלכה מן אומה שלהם ובשביל כך יהיו חושבים להפיל את אסתר בכמה דברים של לשון הרע עד שיהיה נעשה לה כמו שנעשה לושתי ולכן צוה עליה כי לא תגיד את עמה ואת מולדתה, כך כתב אור חדש למהר"ל על פרק ב'.

האם את הכסף של המן גם תלו על העץ?

בפיטו "מעוז צור" שנוהגים לאומרו בחנוכה, אמרין רוב בניו וקניניו על העץ תלית.

יש להקשות: וכי תלו את קניני המן הרשע על העץ, הרי לא מצאנו דבר זה, כך מקשה בשפתי חכמים מגילה ט"ו ע"מ ב', וכן במשנה שכיר על פורים.

איכא כמה תרוצים:

א. ע"פ הכתוב במגילת אסתר ה' י"א "ויספר להם המן את כבוד עשרו" וגו', ואח"כ אמר "וכל זה איננו שוה לי" שם י"ג ודרשו חז"ל מגילה ט"ו ב' מלמד שכל גזיו של אותו רשע חקוקין על לבו, ובשעה שרואה את מרדכי יושב בשער המלך, אמר כל זה איננו שוה לי, דהיינו שגזיו וקניניו היו במחשבתו תמיד, ובודאי גם כאשר בא אל המשתה אשר עשתה אסתר היו רכושו וקניניו חקוקים על לבו כמנהגו, וכאשר אמר חרבונה "גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך וגו' ויאמר המלך תלוהו עליו" שם ז' ט' ומיד "ויתלו את המן על העץ" שם ט' הרי תלו אותו כאשר כל גזיו חקוקים על לבו, והיינו 'רוב בניו וקניניו על העץ תלית, כך תירץ בשפתי חכמים מגילה ט"ו ע"מ ב', וכן תירץ במשנה שכיר בשם הגה"ק רבי מנחם כ"ץ פרוסטיץ זצ"ל אבדק"ק צעהלים.

ב. על פי המבואר ברמב"ם פ"ט מהלכות עבדים ה"ב שעכו"ם רשאי למכור בניו ובנותיו הקטנים, לפי שהם קנויים לו, קניניו הכוונה על בניו, אחרונים.

איך שייך אצל רשע כהמן מדת ההתאפקות הרי לרשע אין מעצורים?

כתוב במגילת אסתר פרק ה' פסוק ט' ו' ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי יושב בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן חמה ויתאפק המן וגו'.

יש להקשות: איך שייך אצל רשע כמו המן להתאפק, מדוע לא הרגע מיד את מרדכי, כך מקשה בקדושת לוי לפרוים, וכן בדברי יחזקאל, וכן בטעמא דקרא על מגילת אסתר.

איכא כמה תרוצים:

א. נתחזק לעמוד על כעסו כי היה ירא להנקם בלא רשות, כך כתב רש"י שם. ב. כי זמנתה אסתר להמן, ועל ידי אכילה זו שאכל אצלה נכנס בו קצת קדושה, כיון שאכל מאכל קדושה, לכן כתיב ויצא המן כו' 'וטוב לב', שזה מורה על קדושה, ולכן כתיב ויתאפק המן כי האיק בא להמן אריכות אפים, אלא שנכנסה על ידי אכילה הנ"ל בו קדושה, כך תירץ בקדושת לוי.

וכן כתב בדברי יחזקאל על פורים על הפסוק "ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב" וז"ל צריך להבין אמאי נכתב אצל המן שהוא מס"א לשון וטוב לב דזה לא שייך רק בקדושה, ויש לומר דזאת גם כן היתה כוונת אסתר שזימנה אותו על המשתה כדי שמזה שיאכל מסעודת הצדיקת יבא ללבו הרע איזה הארה והיינו שמח וטוב לב שעל ידי כן יהיה בכוחו שיעצור את עצמו לבלתי יהרוג למרדכי בחמתו הגדולה, כמו שכתבו לקמן ויתאפק המן דאין זה מדרך הס"א לעצור ברוחם רק זה היה מסיבת שנהנה מסעודת אסתר היה לו כח להתאפק עדי שיתיעץ עם זרש אשתו ואוהביו ואז ע"י עצתם נתלה על העץ אשר הכין למרדכי.

ג. גאותו לא נתנה לו כי אין זה כבוד לאדם חשוב לקנא בעצמו על כבודו כמו שכתבו תוס' מגילה י"ד ע"מ ב' ד"ה מורד והיה מוכרח שלא ברצונו להתאפק עד שיבא לביתו לטכס עצה איך להינקם ממנו שיהא לפי כבודו, כך כתב בספר טעמא דקרא על מגילת אסתר להגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א.

מערכת

"קול המעדנים"

ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחול

במספר 079-5702714

וכן קול הלשון ישיר 073-2951280

אפשר כבר לשמוע

את הדרשה במעמד האדיר
ביתר מתאחדת בתורתך
של מאות אברכי הכוללים בביתר
בראשות רבני העיר

לזכר עולם יהיה צדיק

זיכוי הרבים נתנדב השבוע לעילוי נשמתו הטהורה של האי רעיא מהימנא, ציס"ע, אשר האיר פני תבל באור תורתו וצדקתו והרביץ תורה למעלה משבעים שנה, עטרת תפארת ישראל כ"ק מרן אדמו"ר בעל האמרי סופר מערלוי זצ"ל נסתלק בזמן קהלה לכל - ביום י"ג אדר א' תשע"ז זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן הונצח ע"י אחד מני אלפי התלמידים - אותם נשא על לוח לבו הטהור הרה"ח ר' חיים אליעזר פיינ שליט"א - ציריך

ישמח לב מבקשי ה'

הופיע הספר הנפלא

"גם אני אודך"

מאות הערות והארות נפלאים

על גליונות מעדני אשר שיצאו במשך שבע עשרה שנה מאת ידידינו הגאון רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס פרדס יוסף החדש על המועדים וגם אני אודך

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון וידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משו"ע ומשנה ברורה

חידות בעניני הפרשה

- [א] **חידה.** יש להבין אחרי שבפרשת תרומה נמצא כבר שמן למאור, מדוע היה צריך ציווי מיוחד כאן בפרשתנו (כ) **וְאֵתָהּ תַעֲשֶׂה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיהָ שֶׁמֶן זֵית זֶה כְּתוּב לְמַאֲוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:** (מלבד הדין כתית מה עוד חידוש)
- [ב] **חידה.** מילה בפרשה שמשמשת גם כחומר גלם וגם שם של עיר, וגם של בן אדם.
- [ג] **מה ההבדל:** (כט, לט) **אֵת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַעֲשֶׂה בַבֶּקֶר,** ואילו בפר' פינחס (כח ד) **אֵת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַעֲשֶׂה בַבֶּקֶר,** מדוע כאן ה"א יתירה.
- [ד] **המזבח.** (ל, א) **וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קִמְרֹת עֲצֵי שִׁטִּים תַעֲשֶׂה אֹתוֹ:** מדוע המזבח לא נמצא ביחד עם שאר הכלים
- [ה] **חידה.** איך קשור סיפור עלי הכהן לפרשה.

חידות בעניני פורים

- [ו] **מתנות לאביונים בלילה.** נתן מתנות לאביונים בלילה האם יצא ידי חובה?
- [ז] **שתיית יין כשאנו אוהב.** ע' שע"ת ריש ס' תרצה בשם יעב"ץ דבמזיקו פטור והביא רא"י מר' יהודה בר אילעי שלא דחק עצמו לשתות בפורים כי אם בד' כוסות בנדרים מט וכ"כ לקט יושר, ועדיין צ"ע אם דוקא למי שמזיק לו, או גם בשונא יין ואינו מזיקו, ג"כ אינו בכלל חיוב זה
- [ח] **ספק מגילה ביום לאשה.** יש להסתפק באשה שמסופקת האם שמעה מגילה של יום או לא האם חייבת לשמוע מספק או לא וצ"ע
- [ט] **פת בסעודת פורים.** צ"ע במש"כ המג"א דבפורים אין חיוב לאכול פת מהא דהוצרכו לומר דסעודת פורים שאכלה בלילה לא יצא, ותיפול"ל דהא בפורים אסור להתענות ובודאי יאכל איזה דבר וא"כ כבר יצא ידי סעודת פורים.
- [י] **משלוח מנות.** יש להסתפק בשולח מנות לבן י"ד שהגיע בט"ו לדרך אם יוצא כיון שלהמקבל אינו פורים.

כללי השתתפות

- כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה יבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקלד במייל כך כי זה ייכנס בעזה"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ה ניסן

האם לבחורים יש רשות ליטול מהבית של ההורים

משלוח מנות ולשלוח את זה לחבריהם?

יש לחקור האם לבחורים יש רשות ליטול מהבית של ההורים משלוח מנות ולשלוח את זה לחבריהם או דילמא אסור דהויא גזל ואם נאמר שמותר האם רק משלוח מנות אחד מותר לקחת דניחא ליה לאביו שבנו יקיים מצות משלוח מנות אבל יותר מזה אפילו שיש לו כמה חברים שרוצה לשלוח להם או דילמא מותר לו לקחת בלא רשות אפילו כמה דניחא ליה לאביהם.

מעדני אשר: שאלתי כמה דיינים שעוסקים בחושן משפט אמרו לי בבירור שאסור לקחת אפילו משלוח מנות אחת בלי לשאול רשות מהאבא, דהויא גזל גמור, כך פסק לי הגאון משה וועבר דומ"ץ מחזיקי הדת, וכן ידידנו הגאון רבי שמואל יעקב לנדא שליט"א דומ"ץ מחזיקי הדת.

יש שהורו לי שמותר: דמסתבר דניחא ליה להאבא שבנו יקיים המצוה וישלח לחבריו, כך פסק לי ידידנו הגאון רבי קלמן וייס שליט"א רב קהילת ויוניץ ודומ"ץ העדה החרדית, וכן פסק לי ידידנו הגאון רבי אברהם שטגליץ שליט"א רב קהילת צאנז ביתר עילית וחבר בד"צ ביתר ומרבני מערכת מעדני אשר.

הנה בשו"ת תרומת הדשן סימן ק"י מובא בהגהות רבי עקיבא איגר אורח חיים סימן תרצ"ה כתב שמעתי מה"ר טוביה בשם ריב"א, שכל מאכל שלוקחים הבחורים זה מזה אפילו שלא ברשות, משום שמחת פורים משעת קריאת המגילה עד לילה סעודת פורים, שהן שני לילות ויום אחד, אין בהם משום גניבה ולא משום גזילה, ואין להזמינו לבית דין ואין חוששין עליו, ובלבד שלא יעשו שלא כהוגן על פי שבעה טובי העיר.

וכן פסק הרמ"א אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצ"ו סעיף ח' מקורו בשם שו"ת תשובת מהר"י מינץ סימן י"ז בני אדם החוטפים זה מזה דרך שמחה, אין בזה משום לא תגזול ונהגו כך, ובלבד שלא יעשו דבר שלא כהוגן על פי טובי העיר, א"כ לכאורה לפי זה ה"ה שיהא מותר לקחת בלא רשות למשלוח מנות.

אבל במשנה ברורה סימן תרצ"ו ס"ק ל"א כתב בשם האליה רבה בשם השל"ה דלאו משנת חסידים היא ושומר נפשו ירחק לחטוף מחבירו, א"כ הכא אסור, אבל יש לחלק דכאן שאני דניחא ליה לאביו.

אדם שהשתכר בפורים עד שהגיע למצב שלא יודע

מה עושה עושה וחילק כסף זה גזילה?

יש לחקור אדם שהשתכר בפורים עד שהגיע למצב שלא יודע מה עושה עושה וחילק כסף האם זה גזילה.

הנה איתא בגמ' עירובין ס"ה עמוד א' שיכור מקחו מקחו וממכרו ממכר, עבר עבירה שיש בה מיתה ממתין אותו, מלקות מלקין אותו, כללו של דבר הרי הוא כפיקח לכל דבריו, אלא שפטור מן התפלה, אמר רבי חנינא לא שנו אלא שלא הגיע לשכרותו של לוט, אבל הגיע לשכרותו של לוט פטור מכולם.

וכן קימ"ל בשו"ע חר"מ סימן רל"ה סעיף כ"ב השיכור מקחו וממכרו ממכר ומתנותיו קיימים, ואם הגיע לשכרותו של לוט והעושה ואינו יודע מה עושה אין מעשיו כלום והרי הוא כמו השוטה.

לכאורה משמע להדיא בש"ע ששיכור שאינו יודע מה מעשיו אין דבריו כלום לפי זה אם חילק כסף בשעה שאינו יודע מה מעשיו אינו כלום וצריכים להחזיר את זה.

תגובות אפשר לשלוח

עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח"ל תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש
לבירורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

